

מלֶה אֹלֵיפְנָא, וַרְזָא עַלְאָה אִיחּוּ, מַשְׁה לֹא אֲבָאִישׁ
קְפִיָּה, וְלֹא שְׁאָל לְמִתָּה עַל דְשָׁאִילוּ יִשְׂרָאֵל הַשִּׁבְעָה לוּ רַבִּי
אָבָא שָׁתְסֻוד וְזֶה לְמִדְתִּי וְהָוָה סֻוד עַל יְלִין שְׁבָאמָת מַשְׁה לֹא הַרְעָע לְפָנָיו וְהָוָה לֹא בַּקְשׁ עַל
עַצְמוֹ מִתָּה בָזָה שְׁשָׁאָל מִמְנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְשָׁר תָּאוֹהָה

בווכות משה ניתן המן ליישראֵל לאחר שחתאו פגמו במשה באחרן ובנהחוּן
תַּאֲזִי, מַשְׁה אַתְּאָחָד, וְהַזָּה סְלִיק בְּמַה דְלֹא אַתְּאָחָד
נְבִיאָה אַחֲרָא. (דָהָא אַחִיד צְדָקָה הָזְיָה) בא וראה שםשה היה נאחוּ ועולה
במקום שמוס נביא לא היה נאחוּ כי הרי הוא היה אוחז במקום הגבוה של הת"ת הנקראת
עדקה ומ שא"ב שאר הנביאים שהיו אוחזים במקום הנצח וההוו. **וּבְשִׁעְתָּה**
דָאָמֵר לֵיה קָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַשְׁה, (שמות טז) **הַנְּגִנִּי**
מִמְטִיר לְכֶם לְחַם מִן הַשְּׁמִימִים. תְּדִי **מַשְׁה וְאָמֵר, וְהָא**
הַשְּׁתָּא הַהּוּא שְׁלִימֹו בֵּי אַשְׁתָּבָח. **דָהָא בְּגִנִּי אַשְׁתָּבָח**
מִן לְיִשְׂרָאֵל ובשעה שאמר הקב"ה למשה הנני ממתריך וככו' שמה ואמר שודאי
נמצא בי השלימות כי בגלילי נמצא המן ליישראֵל מהת"ת הנקראת שמיים. **כִּיּוֹן דְחַמָּא**
מַשְׁה דְאַהֲדָרוֹ לְנִחְתָּא לְדָרְגָא אַחֲרָא, וְשָׁאִילוּ בְשָׁר,
וְאָמְרִי וְנִפְשְׁנוּ קָצָה בְּלִחָם הַקְּלוּקָל ומכיון שראה משה שחוּרוּ
ישראל לרדת למדרגה האחורה של המלכות ע"י שהם ביקשו בשער שמצד המלכות והם
אמרו 'נפשנו קצה בלחם הקלוּקָל' דהיינו שהם לא יכולו לסייע את עצמתה מדרגת הת"ת.
אָמַר אֵי הַבִּי הָזָא, הָא דָרְגָא דִילִי פְגִים ולכן אמר משה אם כך

שנאטו ישראל במן הרי מדרגתיו שהוא הת"ת פגומה. **לְהָא בְּגִנֵּי יַיְכְּלוֹן יִשְׂרָאֵל מִן בְּמִדְבָּרָא, הָא אֲנָא פְּגִימָא** מאחר שבשביל היה ראוי שיאכלו ישראל במדבר מן מצד הת"ת ולא בשער מצד המלכות ובגלל שהם מואסים במן אז לכון אני פגום ועי"כ אני יורד אל המלכות, **וְאֶחָרֶن פְּגִים נִפְגָּם, וְנִחְשֹׁוּ בָּז עַמִּינְדָּב פְּגִים נִפְגָּם** (קח).

הבשר של השלויים הגיע ע"י שבעים חזקנים שמושרשים במלכות **אָמֵר** ولكن משה אמר לקב"ה **וְאִם כִּכְה אַת עֹשֶׂה לִי חֶרְגֵּנִי נָא חֶרְזָג** הדינו, **לְחַשְׁיבָּנָא נוֹקָבָא בְּמִיכְלָא דִילָה** שם使用 אמר את בלשון נקבה כי עי"כ אני נחשב שאני אחוז רק במלכות שהמאכל הבא מצידה הוא בשער, (**וְאַנְנָא נָחִית מִן שְׁמִינִיא דָאִיהוּ דָרְגָא עַלְאָה,** לנחתה לדרגה דנווקבא ועי"כ אני יורד מדרגת הת"ת הנקרא שמיים שהוא מדרגה עליונה ומהם אני יורד אל המדרגה התחתונה של הנוקבא שהוא המלכות, **וְאַנְנָא עֲדִיף מִן שָׁאָר נְבִיאִי עַלְמָא** והרי עד עבשו היתי עדיף משאר כל הנביאים שהם אחוזים בנצח והדור ועבשו אני יורד למטה מהם אל המלכות, **וְעַל דָא אָמֵר וְאֶל אֶרְאָה (אֶחָתִי) בְּרָעַתִּי כִּמַת וְדָא לְנַחַתָּא לְדָרְגָא תִּקְאָה** ומושום כך אמר משה זאל אראה ברעתאי כי עי"כ אני נחשב למת בודאי ע"י שאני יורד

* * * אור הרשב"י *

מציד המלכות והוא נשלה רך ע"י יהוד ו"א עימה שאו הוא סור יהודה שחן שם הו"ה יחד עם ד' שהוא המלכות שהוא דלה ועניה וכן עי"כ נחשון נפם (רמ"ק).

[קה] וכן אהרן שהוא השובין של המלכה והוא המיחיד את זו"ן הוא פנו כי מאחר שדרוחים ישראאל את הת"ת מהמלכות נם אהרן נפם וכן נחשון בן עמנידב שהוא הנשיא של שבט יהודה פנו מאחר שבשבט יהודה הוא

הילמוד היומי

למדרגה התחתונה של המלכות הנקרת מות. בְּדַיִן וואז נאמר **וַיֹּאמֶר יְהוָה**
אֶל מֹשֶׁה אָסֵף לֵי שְׁבֻעִים אֲישׁ כי הם היו מושרים בזאת דמלכות
 שככל בחינה כולה מעשר וביחד הם שבעים ועל יديיהם יבוא לבני ישראלبشر שהוא שמא
 המלכות. **אַתְּ שָׁאֵיל אֲתָר דְמִיתָה** ולכן הקב"ה אמר לו שאם אתה מבקש
 את המקום הזה של המלכות שהוא מקום המתה **לَا תַּבְעֵי אֲתָר דְלֹא רְתָה**
פְּגִים בְּדַרְגָּא דִילְךָ אל תבקש מקום זה בכדי שלא תהיה פגום במדרגה שלך
 שהוא הת"ת כי באמת לא נפגמת וירדת ממדרגתך אלא ישראל יקבלו את הבשר שמא
 המלכות ע"י השבעים זקנים המושרים בה. **וְעַל דָּא בְּתִיב וְאַצְלָתִי מִן**
הָרוּחַ אֲשֶׁר עַלְיךָ דְכַלְדוּ אִינּוֹן דְתִמּוֹן אַתְּאַחֲדו בְּסִיחָרָא
 ועל זה נאמר ואצלתי מן הרוח וגוי כי כל אלו השבעים איש שהם נאחזים בלבנה שהוא
 המלכות. (ס"א וְאַנְּאָנָה מִן שְׁמִינִיא לְאַרְעָא. אתה עושה לי לנחתה לאתר דנווקבא, ולמפגם
 לאתרי ודרכי אי הבי הרגני נא הרוג אם נא מצאתי חון בעיניך ועל אראה ברעתיה. רעתה היא
 ודי לאחדא בדרגא מתהה. בדין וילאמ'r ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל.
 היא אינון למיתן להו מיכלא אחרא, ולא תהא פגים בדרגא דילך. ועל דא ואצלתי מן הרוח
 אשר עלייך ושמתי עליהם. מי עטמא. בגין דאיןון אהא חדו בסיחרא וכו') **וּבְעֵי**
שְׁמַשָּׁא לְאַנְחָרָא לְהָ אתה משה צריך להאריך להם מאחר שאחוה ברוח
 שהוא הת"ת הנקרה שם. **וְעַל דָּא וְשִׁמְתֵּה עַלְיכֶם, בְּגִין לְאַנְחָרָא**
מִן שְׁמַשָּׁא, בְּנַחֲרָא דְסִיחָרָא ולכן כתוב 'ושמתי עליהם' כי אתה צריך
 להאריך להם מהאור שלך הנקרה שמש כמו שאור המשמש מאיר לבנה. (ס"א וְבָגִינִי הָאֵי
 מיכלא דא, לא) **אַתְּיָא עַל יְהָא דְמָשָׁה, בְּגִין דְלֹא יַתְּפִגִּים**
הַלְּכוּד הַיּוּמִי

ומשומם כך זה המאכל של בשר **השלו** הוא לא בא ע"י משה האחزو בת"ת בכדי שהוא לא יפגם אלא הוא בא ע"י השבעים ז肯ים שהיו מושרים במלכות שמצידה הוא הבשר.

הקב"ה אהב את משה יותר מכל הנביאים והוא דיבר אותו בלי שום
אםצעי כלל

זפאה חולקא רמשה, קדשא בריך הוא בעי ביקריה,
עליה בתיב (משלוי כג) **ישמח אביך ואטך וגוי** אשרי
 חילקו של משה שהקב"ה חףץ בכבודו ועליו כתוב ישמח אביך ואמך וגוי. **ישמח**
אביך: דא קדשא בריך הוא שהוא הקב"ה הדינו ז"א. **ואטך: דא**
כנסת ישראל שהיא השכינה הנקראת כניסה ישראל. ומש"ב **ויתגל**
יולדתך: דא אימא רמשה דלחתטא היא יוכבד שהוא אמו של משה
 למטה בעולם הזה. **קדשא בריך הוא רחים ליה יתר מכל**
נבייאי עלמא, ולא, אםצעי כלל. (ס"א דהא משה אסתלק על כל
 נבייאי עלמא ולא אםצעי כלל במה) **דכתיב פה אל פה אמר בז,**
זה אוקימנא בכתה אחר כי הקב"ה אהב את משה יותר מכל הנביאים
 והוא דיבר אליו בלי שום אםצעי כלל כמש"ב 'פה אל פה אמר בז' כי לא הייתה נבואתו
 מתלבשת בשום לבוש כמו שאור הנביאים שהיו מותנבאים ע"י משלים וחידות וכן שביарנו
 את סוד הדבר בכמה מקומות.